

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 47. De definitione & diuisione pignoris seu hypothecæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

tem lucrum eiusmodi sit fructus rei depositæ, depositarius tenetur illud restituere deponenti, cui illa tanquam domino siudificauit. Exemplum est, si quis equum apud se depositum locando aliquid acquirat.

573.

NOTA, quod si æstimatione pecuniæ depositæ auctoritate Principis, vel Reipub. crescat, vel decrescat dum manet apud depositarium, eam esse reddendam secundum æstimationem quam habet tempore solutionis; nam vt apud deponentem manet rei depositæ dominium, ita etiam ad eum pertinet illius, siue damnum, siue commodum. Secus autem erit si depositum ita fiat, vt degeneret in contractum, quo dominium transferatur ad modum antea num. 577. propositum. Tunc enim pecunia restituenda est secundum æstimationem quam habebat tempore depositi accepti: nam eo ipso quod rei dominium transiit in depositarium, ad ipsum pertinet tam damnum quam commodum.

Nota etiam ex lege Si hominem, §. Quoties. ff. Depositum, quando numularij cedunt foro, eos qui apud ipsos deposuerunt, præsertim interuentu publici instrumenti, præuilegium habere, vt præferantur cæteris creditoribus, qui tantum sunt chirographarij. Immo quotiescunque depositum tale fuerit, quo res deposita non transiit in dominium depositarij, depositor præferatur vniuersis huius creditoribus omnibus. Vide Molinam de inst. & iur. tra. 2. disp. 526. vers. Quod attinet ad vltimum.

CAPVT XLVII.

De definitione & diuisione pignoris seu hypothecæ.

SVMMARIVM.

- 574 Inter pignus & hypothecam qua præter nominis, sit differentia.
 575 Quæ res possit dari in pignus.
 576 Quæ non possit, vt nec vendi.
 577 Res accepta in pignus, potest tertio eadem ratione dari in pignus, qua accepta est.
 578 Quo modo possit eadem res pluribus hypothecari.
 579 Quatenus possit res pupilli in pignus dari.
 580 Obseruanda de modo quo debet hypothecæ intelligi & accipi.
 581 Variæ diuisiones pignoris seu hypothecæ.
 582 Hypothecæ tacitæ pro dote, & pro administratione bonorum pupilli, vel minoris, aut bonorum Ecclesiæ.
 583 Aliæ plures eiusdem generis.
 584 De hypothecæ tacitæ nascente ex habitationum, aut prædiorum locatione.
 585 Res empta ex pecunia mutuo data non hypothecatur tacite illi, qui eam dedit.

Definitio Pignoribus.

SECTIO PRIOR.

574.

INTER pignus, & hypothecam nominis tantum sonum differre dicitur in lege Res hypothecæ dari, §. Inter pignus, ff. De pignoribus & hypothecis. Attamen, ex §. Item Seruiana, Institut. de actionibus. & ex leg. Si rem alienam, §. Proprie, ff. de pignoratitia actione. interdum iure sic distinguuntur, vt pignus dicatur proprie cum transit ad creditorem, id est, cum creditori res traditur, recipienda apud se ad securitatem debiti; vnde à pugno vocatum esse, habetur in lege Plebs, ff. De rerum & verborum significatione, §. Pignus, quia res qua pignori dantur, manu traduntur; vnde & pignus rei mobilis proprie constituitur, vt ibidem additur. Hypothecæ vero dicatur proprie, cum res non transit ad creditorem, nec possessio illius est ipsi tradita; sed tantum supposita, subiectæ obligationi. Id autem quod indifferenter significatur, vtroque illo nomine definiti potest, iuxta textum in citato §. Item Seruiana, quod sit res de qua inter debitorem & creditorem conue-

nit vt obligetur pro debito. Quæ definitio est quidē tantum pignoris sumpti quatenus res est; sed inde satis intelligitur, quomodo quatenus contractus est, debet ex obiecto suo finire, nimirum, quod sit conuentio inter debitorem, & creditorem de re, vt ad securitatem, pro debito obligata sit, ex ea; satisfiat, si non fuerit aliunde satisfactum. Vnde intelligitur creditorem in pignus seu hypothecam acquirere ius reale; ita vt ad quemcunque talis res deuenit, ea transeat cum reali onere, vt satisfiat ex illa; nisi sit aliunde satisfactum. Quod Molina notans in memorato tra. 2. disp. 528. vers. Iuxta hæc, aliquot legibus citatis; addit talem contractum perfici solo consensu exterius expresso, etiam per internuntium, aut literas; siue res quæ subiiciuntur pignori vel hypothecæ, præsentis adsint, siue non; perinde ac vsuuenit in contractu emptionis & venditionis.

Porro eiusmodi res potest esse vel mobilis, vt vas aureū, vel argenteum, gemma, veltis, &c. vel immobilis, vt prædium, vel se mouens, vt pecora: item res incorporalis, vt vsufructus, ex lege Si is, §. V usufructus, ff. De pignoribus. Item seruientes via, itinervis, aquæ ductus in prædiis rusticis, ex lege Sed an via, eo. tit. non autem in prædiis urbanis, ex citata leg. Si is, §. fin. ne scilicet varietate vrentium, ædificia urbium deformentur. Item actiones, & cautiones, ex quibus vtilitas percipi potest, ex leg. Cum conuenit, eo. tit. Vbi aduerte obiter, quod Molina in eod. tra. disp. 534. in initio tractat; si quis pignori obliget, aut tradat scripturam, seu instrumentum tituli, quo res aliqua ad se pertinet, ipsum censeri eandem pignori subiicere, iuxta leg. 2. Cod. quæ res pignori obligari possunt. Item dati possunt res futuræ, & quæ tantum habentur in spe, vt fructus arborum, & fructus pecorum, ex lege Et quæ nondum, eo. tit. Dari denique possunt alia, de quibus Molina d. sp. 529. à medio habentis adiunctam vtilitatem, quæ vendi possit ad satisfaciendum debito, pro quo datur pignus. Vniuersim enim quæ vendi possunt, pignori quoque possunt subiici, iuxta textum expressum in lege Sed & quod, ff. De pignoribus.

DEBENT autem esse bona propria quæ dantur in pignus, non autem aliena, ex leg. Si probaueris, & leg. Quæ prædium, Cod. Si aliena res pignori data sit, & leg. Quis filios, Cod. Quæ res pignori obligari possunt. Quod tamen intelligi, nisi id fiat de voluntate domini; aut ipso quidē ignorante, sed postea approbante factum, ex lege Aliena, ff. De pignoratitia actione (de quo videri potest Molina d. sp. 529. sub initium, & disp. 531. vers. In priori.) aut nisi pecunia pro qua datum est pignus, verba sit in ipsius vtilitatem, ex lege 1. Cod. Si aliena res pignori data sit, aut nisi is qui ipso ignorante dedit, fuerit procurator generalis omnium bonorum ipsius, ex gloss. ad eand. leg. in verbo Procurator. (qua de re videri potest Molina in citata disp. 531. sub initium) aut nisi sit publicus administrator ciuitatis, qui potest illius bona obligare, ex leg. Si is, ff. De pignoribus in princ.

Porro ea quorum non est commercium, sicut emina non possunt, ita nec in pignus recipi, ex l. 1. §. Eam rem, ff. Quæ res pignori, vel hypothecæ datæ obligari non possunt, inter quæ ponuntur homo liber, ex Cap. 2. De pignoribus, vbi vide gloss. ad verbum Lex, excipientem tres casus: quorum primus est, cum quis captiuum redemit; cum enim potest seruare in pignus, donec pretium solutum restituat. Secundus, cum pater est in extrema famis necessitate; nam tunc vt vendere, sic in pignus dare potest filium. Tertius, cum pro pace, vel fide data seruanda datur in obfidem. Ponuntur etiam instrumenta & animalia aratoria, ex leg. Executores, & duabus sequentibus. Cod. Quæ res pignori obligari possunt. Ponuntur item res sacra, vt calices, vestes sacerdotales, &c. itemque loca religiosa: De quibus vide in verbo Pignus, Angelum §. 2. & Sylu. quest. 3. & Molinam d. sp. 530. in princ. Virgente tamen necessitate ad alendos pauperes, vel captiuos redimendos, vt iidem admovent, non modo in pignus dari possunt; sed etiam vendi: vt & pro debito Ecclesiæ soluendo, quando eæ sunt superflue; nec illud potest aliter solui.

NONnulla occurrunt hoc loco notanda. Primum est, creditorem posse pignus à debitore acceptum obliga-

obligare alteri ex lege Grege, §. Cum pignori, ff. De pignori bus, & lege 1. Cod. Si pignus pignori datum sit. Quod ita intelligendum est, ut possit dare pro tanta quantitate pecunie, pro quantitate pignoris dominus dedit ei, eodemque modo, nempe si ille dedit ei pignus cum iure distrahendis, possit & ipse similiter dare, ex lege Nomen, Cod. Quae res pignori obligari possunt, aliter non: quia nemo potest transferre ius in alium, quod non habet, ex Cap. Nuper §. Nos autem, De dotacionibus inter virum & uxorem. Quare creditor non potest in plus obligare pignus quod accepit, quam sit ei a debitore obligatum.

78. SECUNDUM est, quod habetur ex lege Et quae nondum §. Qui res suas, ff. de pignori bus. Eum qui rem habet obligatam vni creditori, posse adhuc eam obligare alteri, dummodo ipsum moneat eam esse iam alteri obligatam, v.g. pro decem: denuo vero obligare illam in eo, quo excedit, aut in solidum cum liberabitur a primo creditore, hoc est, postquam primo creditore satisfactum fuerit, maneat in totum ipsi secundo obligata. Quinimo in conscientia nihil videtur obistere quominus res sufficiens sit, debitor possit in scio, vel etiam inuito primo creditore, eam obligare: quia perinde est, ac si duae res sufficientes duobus creditoribus dantur in pignus. Pluribus de hoc Molina in eod. tract. disput. 532.

79. TERTIUM est. Rem pupilli non posse ab ipso in pignus dari sine auctoritate tutoris ex lege 1. ff. Quae res pignori obligari non possunt, immo nec cum ea, sine decreto Iudicis, ex lege Lex, De administratione tutorum, non modo cum res fuerit immobilis, sed etiam cum fuerit mobilis, ex lege Curator, Cod. Si aliena res pignori data sit. Postea autem solus tutor rem pupilli dare in pignus, quando pro defensione causae pupilli obligatus esset id eam cautionem dare, ex lege fin. §. Defensionem, Cod. de administratione tutorum. Nullo autem modo potest agendo negotium proprium, aut alterius quam ipsius pupilli. De quo Molina disput. 531. in fine.

80. QUARTUM est, sic esse accipiendam hypothecam, ut si generalis sit omnium bonorum, sub ea continentur non modo praesentia, sed etiam futura bona, ex lege 1. ff. De pignori bus, immo & pecuniam quocumque modo postea acquisitam, ex lege Cum tabernam, §. Creditor, ff. De pignori bus. Non continentur autem quae quis verofimiliter obligatus non esset specialiter, ut vestis, & quidquid aliud habet necessarium in usu quotidiano, ex lege Obligatione, ff. eodem titulo. Item ut si grex obligatus sit, quae postea ex eo nascuntur obligentur, ex lege Grege, ff. eodem adhuc titulo, itant quando prioribus decedentibus, is renouatur natis aliis, totus maneat obligatus, ex eadem lege. Item, ut si fundus sit datus pignori, & deinde ad alium factus sit maior, totus sit obligatus, ex lege Si fundus, in principio, ff. De pignori bus, & ex lege Si conuenerit, §. Si nuda proprietate, ff. pignoratitia actione. Ex qua, in sequente §. Si quis, adde si sylvae pignori data sit, naut ex materia illius factam non esse obligatam. Item, si mancipia, aut animalia pignori data sint, obligatos quoque esse partus eorum, ex lege Paulus, §. Si mancipia, ff. De pignori bus. Videri potest Molina disput. 529. vers. illud est observandum.

Item cum vniuersitas hypothecatur, ut taberna cum omnibus quae in ea habentur, hypothecatur etiam aliunde substituta, & subrogata, ut merces quae in eam inferuntur, & aliis substituantur, ex lege Cum tabernam, ff. De pignori bus. At quando non vniuersitas, sed specialiter aliqua hypothecatur, non intelliguntur obligata, quae aliunde substituantur, nisi ex illis prioribus nata sint, ex lege Fideiussor, ff. De pignori bus. Exemplum est, si Caius obliget specialiter praedia quae erant in bonis Titij, non erunt obligata praedia duae idem Caius postea alium de substituit: quia specialiter obligauit tantum praedia quae erant in bonis Titij.

Quibus adde, qualitates additionem, vel deductionem circa rem locatam, non extinguere pignus, vel hypothecam, & ideo perferre, quantum cumque; res hypothecae data postea mutata sit, ut si de domo factum sit hortum, vel in loco dato pignori plantatae sint vineae, vel de

notio sit extructa domus, ex lege Si fundus, §. Si res hypotheca, ff. De pignori bus. Item in domo pignori data, si ea pereat incendio, & a debitore deinde restitueretur, creditorem ius pignoris retinere, ex antecitata lege Paulus, §. Domus, quod habetur etiam ex sequenti lege finali, & ex lege Domo, ff. De pignoratitia actione. Videndus est Molina de hac re latius differens in disput. 533. Item in pignus data rei proprietate, usufructum etiam qui ex ea accreuit postea, cedere in pignus, ex lege Si conuenerit, §. Si fundus, De pignoratitia actione. Quid agi debeat circa pignus postquam aduenit tempus solutionis, aut ipsam translatum est in tertiam personam, relinquemus videndum apud Molinam disput. 534. ad vers. Quod vero. Res enim est spectans potissimum ad praxim fori externi, & ideo propria Caufidicorum.

Diuisio pignoris, seu hypothecae.

SECTIO POSTERIOR.

581. **V**aria sunt genera hypothecae, seu pignoris quae triplici diuisione comprehenduntur à Iurisconsultis. Eas persequitur Molina in eod. tract. 2. disput. 528. parte posteriore.

Prima est, qua diuiditur hypotheca in generalem & specialem, ex lege Quamuis constet, & lege Quamuis ea, Cod. De pignori bus. Generalis dicitur quae in omnibus bonis alicuius constituitur, specialis vero quae in re certa certaeve bonis alicuius constituitur.

Secunda est, qua diuiditur in necessariam, & voluntariam. Necessaria dicitur quae Magistratus, vel iudicis iussu, decretove constituitur, vnde vocatur tum praeoria, tum iudicialis, de eaque habetur in libr. 8. Cod. tit. 22. De pignore praeorio. Voluntaria vero dicitur ea quam hominum conuentio, vel testamentum inducit, vnde distinguitur in conuentionalem, & testamentariam. Haec est, quae testamento constituitur, ex lege Non est mirum, ff. De pignoratitia actione. Illa vero, quae nascitur ex pactis, & conuentionibus inter creditorem, & debitorem, contrahitur; potest quibuscumque verbis, & sine scripto, etiam in foro exteriore, dummodo probari possit, ex lege Contrahitur, ff. De pignori bus. Item contrahi in certum diem ac sub conditione (de qua re Molina disput. 532. in initio) ex lege Res hypothecae, eod. tit. ut si Titius ex bello redierit, vel ad Calendas usque Augusti fundus meus sit tibi pignori datus. Ad demum contrahi inter absentes, ex lege Creditor, eodem titulo.

Tertia diuisio hypothecae est, in tacitam, & expressam. Tacita, de qua in lege 1. Cod. Communia de legatis dicitur, quae ipsa legis constitutione, absque vilo verbo praecedenti contrahitur. Expressa vero quae in voluntate, & conuentione creditoris, & debitoris constituitur.

Quaestio de hypotheca tacita. Quando contingat eam à lege induci.

An te proposita hypotheca tacitae definitio petit huius quaestionis explicationem traditam ab Hostien. in summa, titulo De pignori bus, §. Conuentionalium, & à Sylu. verbo Pignus, quae sit 1. & late à Molina disput. 536.

582. Primo igitur, ex lege vnica, §. Et ut plenius, Cod. De rei uxoriae actione; pro dotis obligatione, bona debitoris subiiciuntur hypothecae ex vtraque parte, hoc est, tam marito qui dotem accepit; quam mulieris, pro dote praestanda; itemque caeterorum, qui aut pro marito dotem susceperunt; aut pro muliere dotem promiserunt. Quod etiam dicendum est quoad bona paraphernalia, seu quae vxor habet praeter dotem. Nam si maritus habeat eorum administrationem, bona ipsius pro illis tacite hypothecantur; non tamen cum privilegio quo vxor praefertur aliis creditoribus habentibus tacitam hypothecam in bonis mariti (propter pluribus citatis habet Couar. in lib. 1. variar. resolut. cap. 7. num. 1.) sicut in hypotheca pro dote. De qua re videndus est Molina disput. 536. in principio.

Secundo, ex lege Pro officio, Cod. de administratione tutorum, bona tutoris sunt tacite hypothecae subiecta

pro administratione bonorum pupilli, & bona curatoris pro administratione bonorum minoris. Quod pari ratione dicendum est de bonis Prælati pro administratione mala bonorum Ecclesiæ, ex Panor. ad Cap. Ex literis, de pignori. nu. 11. quia Ecclesiæ æquiparatur minori, ex Cap. 1. De in integr. restitut.

583. Tertio, ex lege Si mater, Cod. In quibus causis pignus tacite contrahitur; si mater suscepta liberorum tutela, secundo nupserit, antequam aut iisdem liberis fecerit tutorem ordinari, aut persoluerit, quod eis debetur ratione tutelæ gestæ; tam bona ipsius, quam secundum illius mariti, sunt tacite hypothecata iisdem liberis.

Quarto, ex lege 1. Cod. Communia delegatis; tacita hypotheca contrahitur in bonis testatoris, pro piis legatis ab ipso factis.

Quinto, ex lege Si tutor, Cod. De seruo pignori dato manumisso; res emptæ pecunia pupilli, aut minoris, sunt illis tacite obligatæ.

Sexto, ex lege Cum oportet, Cod. De bonis, quæ liberis, &c. bona patris tacite obligantur filiis pro horum rebus aduentitiiis, quarum ille habet administrationem; quia licet usufructum habeat; dominium tamen est penes filios.

Septimo, ex lege Hac editali, Cod. De secundis nuptiis; si pater, vel mater secundum matrimonium contrahat, omnia bona ipsius sunt tacite obligata filiis prioris matrimonii, pro bonis quæ defunctus parens illis reliquit.

Octavo, ex l. secunda, Cod. In quib. caus. pignus, &c. bona illius, qui contrahit cum fisco, sunt eidem tacite hypothecata, ut & pro tributo eidem soluendo, ex præcedenti lege prima; bona item illius, qui cōducta habet ab ipso fisco vectigalia, aut tributa, ex lege Si cū pecuniam, Cod. De privilegio fisci. Non contrahit autem hypothecam tacitam, si quis propter delictum debeat fisco pecuniam penam, habetur ex lege Eorum, Cod. De iure fisci.

Nono, ex lege Interdum, ff. Qui potiores, in pignore; is qui pecuniam mutuauit ad reficiendam, vel armadam nauem, habet tacitam hypothecam in eadem nauis; non autem si mutuauerit ad emendam, ut locis citatis habent Hostiensis, & Syluester.

Idem iudicium esse, de eo qui mutuam dedit pecuniam in restitutionem, seu reedificationem ædificij, habetur ex lege 1. ff. In quib. causis pignus, &c.

584. Decimo, ex lege Item quia, ff. De pactis, & lege Eo iure, ff. In quib. causis pignus, &c. in habitationibus & prædiis urbanis locandis, quæ inuectæ, & illatæ fuerint, hypothecantur tacite locatori pro pensione seu mercede locationis. Idem est dicendum de inuectis, & illatis in horreum, aream, vel diuersorium conductum; ex lege Si horreum, ff. In quib. causis pignus, &c. Idem etiam de inuectis, & illatis in stabulum domui coniunctum; ex lege Eo iure, ante citata.

Circa quod aduerte primo, inuectæ dici, quæ iumentorum vectura; inductæ vero, quæ manu, & illatæ quæ dorso impositæ, intromittuntur, ut ad memoratas leges nota glossæ. Aduerte secundo, ex lege 1. §. penult. ff. De migrando; aliena non posse pignoris nomine retineri, nisi loco pignoris inductæ sint; quo casu locator ius ea retinendi habet aduersus inquilinum nolentem soluere mercedem locationis: non item si illatæ sint tanquam aliena, quia verus dominus ius habet repetendi ea tanquam sua. Aduerte tertio, quod si inquilinus non letem soluere mercedem locationis, ea semper maneat obligata, quia ius pignoris ita ad rem transit, ut semper eam sequatur; exceptis mercibus quæ per venditionem (ex leg. penult. ff. de pignori.) ab onere pignoris liberantur, eo transeunte ad eas merces, quæ loco illarum reponuntur; quoniam ea est natura mercium ut distrahantur, & alia earum loco comparentur. Attamen si locator manum aliquibus iniecerit, & in pignus sumperit, ea tanquam specialiter obligatæ transeunt in emptorem cum illo onere.

Aduerte quarto, differentiam esse inter prædium rusticum, & prædium urbanum, quod (ex lege Eo iure, ff. In quib. caus. &c.) illatæ in prædium rusticum non obligentur

tacite locatori; nisi de eo expresse conuentum sit: quia prædium rusticum communiter habet fundum profectum fructum qui locatori, etiam si nominatim non conuenit, tacite obligatur, ex lege In prædiis, eod. tit. Illatæ vero in prædium urbanum tacite obligentur locatori, etiam si nihil de eo expresse conuentum sit, ex citata lege Eo iure, & ex sequenti lege Licet. Aduerte postremo; ex l. Quamuis fructus, Cod. eod. tit. quamuis fructus prædij rustici sint tacite obligati, prædium tamen quæ emuntur ex eorumdem fructuum pretio, non manere obligata tacite. Atq; hæc fere certa sunt.

585. DVBITATUR autem; an qui mutuam dedit pecuniam ad alicuius rei emptionem, habeat tacitam hypothecam, posito quod pecunia expresse mutuata fuerit causa atque respectu dictæ emptionis, ac de facto expensa fuerit ea de causa, & expendi necessarium fuerit. De quare dissentiant Iurisperiti, ut videre est apud Couar. lib. 1. variar. resolut. c. 7. n. 3. ubi pro vtraque parte varios citat. Quamuis autem partem affirmantem defendi posse putet; negantem tamen sequendam censet; quia ex iure nihil habetur de tali hypotheca tacita; sed solum de privilegio personali, quo præferatur aliis creditoribus; aut de hypotheca expressa, hoc est, de qua creditor expresse conuenit cum debitore.

Quæ responsio adhiberi potest ad alia multa similia, qualia sunt; An qui vendit rem suam credita pecunia habeat illam tacite hypothecatam pro solutione pretij. An qui administrat bona ciuitatis, habeat huic tacite hypothecatam bona sua. An bona furis sint tacite hypothecata pro restitutione rei furtiue. Namque ex iure nihil habetur de tali hypotheca. Quamquam ex lege Iulianus, §. Offerri, ff. De actionibus empti, & venditi, is qui vendit rem suam credita pecunia, potest eam quasi pignus retinere, id est, non tradere donec totum pretium ei solutum sit; siquæ ciuitas habeat fiscum, ut solet libera non habens superiorum, locus erit hypothecæ tacitæ, ex præced. n. 583. vers. Octavo casu.

His addendum videretur, qui potiores in pignoribus & hypothecis habeantur; quæ de re est Digestis tit. 4. lib. 20. & Cod. tit. 18. lib. 8. sed sufficienti dicta à nobis in præced. par. 2. lib. 10. cap. 17.

CAPVT XLVIII.

De obligationibus, & actionibus quæ oriuntur ex pignore; ac cuius sit damnum; deq; modo quo finitur.

SVM MARI VM.

- 586 Tres obligationes quæ ex pignore oriuntur ex parte debitoris illud dantur.
- 587 Sex quæ ex parte creditoris pignus ipsum recipiunt; 588 Duæ, prima.
- 589 Tres casus in quibus creditor licite vti potest pignore.
- 590 Reliquæ obligationes.
- 591 Actio quæ oritur ex pignore quædam est pignoratitia, & quædam hypothecaria.
- 592 Pignoratitia quædam est directa, & quædam contraria.
- 593 Quatenus creditor fructus ex pignore perceptos, etiam si debitor eos non percepisset, teneatur computare in sortem.
- 594 Quatenus teneatur computare fructus quos non percepit quidem, sed sua negligentia.
- 595 Ad quam pensionem teneatur, si re oppignorata vtatur.
- 596 Duodecim modi quibus finitur pignus.

Obligationes quæ oriuntur ex pignore.

SECTIO I.

586. EX parte debitoris dantis pignus, seu hypothecam oriuntur tres obligationes. Prima, ne rem vni creditori datam pignori, det adhuc alteri, seu secundo creditori; quia